

denne måde, hvis det skal bruges til politiske markeringer?

Peder Sønderby (V):

Det er ikke spørgtid til fødevareministeren, men jeg vil gerne takke statsministeren, fordi han havde taget fødevareministeren med i dag til at klare problemerne.

For det er en kendsgerning, og det ses også på de betalingsbalancetal, vi har, at det store eksporterhverv, svineproduktionen, har bidraget til, at regeringen ikke har de store problemer, og det er på den baggrund, hr. Mejdahl har spurgt.

Men jeg vil alligevel spørge statsministeren: Havde det ikke været klogere, når statsministeren nu har en fødevareminister, der sætter gang i tingene, forhandler med organisationerne, at statsministeren så havde ladet fødevareministeren klare det her? For der er jo trods alt, som hr. Mejdahl nævnte, en vis fare for, hvis statsministeren puster sig op og gør det til en stor sag, at man så ude omkring kan tro, at det er en stor sag.

Men fødevareministeren har jo for længst taget fat på den sag, og hvis statsministeren havde været i salen eller kigget på Folketingets dagsorden, ville statsministeren vide, at Venstre og De Konservative havde rejst en debat om de her ting, og at den var forleden.

Derfor vil jeg spørge, om statsministeren ikke i stedet for at gå ud og holde de store taler i gymnasier osv. skulle tage ud og besøge nogle landmænd og se efter, om de her ting er på vej, og så lade fødevareministeren klare resten?

Henning Urup (V):

Mener statsministeren, det er nødvendigt at bruge en følsom og holdningspræget debat på noget, som vi kan se at markedsmekanismerne er i fuld gang med at løse selv? Det engelske marked er f.eks. et bevis på, at man nu kræver mere dyrevelfærd ind i produktet.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det var mange spørgsmål. Det kan godt være, at vi må tage dem i to runder.

Til hr. Henning Urup først. Ja, jeg mener helt grundlæggende, at der er grænser for, hvad vi kan overlade til markedet selv – helt grundlæggende. Det mener jeg også, når det gælder eksport, og det mener jeg også, når det gælder dansk landbrugseksport. Det er jo det, der er historien. Det er derfor, vi er så dygtige, som vi

er. Alting er jo ikke kommet på grund af markedet selv, men er kommet i et meget, meget beundringsværdigt samvirke mellem dansk landbrug og regeringen.

Det andet er til hr. Sønderby. Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til det, bortset fra én ting måske. En statsminister må sætte fingeren på vigtige spørgsmål for at skabe en holdningspræget debat, der kan sætte forandringer i gang. Det gjorde jeg i min åbningsstale. Jeg tror, at en del af problemet nok er, at hr. Sønderby ikke har læst åbningsstalen eller måske ikke har hørt efter, for i åbningsstalen understreges det meget, meget klart i et ganske bestemt afsnit, at der er problemer, som skal rettes op, som skal forbedres på de områder, vi har drøftet her i dag.

Så taler hr. Christian Mejdahl om at falde nogen i ryggen, i dette tilfælde landbruget. Jeg vil gerne sige til hr. Christian Mejdahl, at man falder jo ikke nogen i ryggen, når man rejser en debat om at ændre og forbedre nogle forhold. Jeg har rejst debatter mange gange i min tid som statsminister, også i forhold til arbejdsmarkedets parter. Det har jeg ofte fået kritik for. Det gælder arbejdsmarkedspolitikken, det gælder danske arbejdsgivers og virksomhedernes sociale ansvar, ja, det gælder fagbevægelsens ønsker og synspunkter. Man må tage kritik på sig, hvis man vil forandre noget. Det er den risiko, man løber, når man introducerer en holdningsdebat og introducerer ønsker om at forbedre forholdene også i dansk landbrug.

Hr. Bent Hindrup Andersen, synes jeg, påpegede landbrugets egen interesse i at forbedre dyrevelfærdsforholdene som en ny, aktiv konkurrencekraft også på de udenlandske markeder. Hvordan det ligger med specielt det britiske marked, ved fødevareministeren mere om end jeg. Jeg har noteret mig, at på det britiske marked er der en stigende forbrugerinteresse for fødevarer, der har den bedst mulige dyrevelfærd som grundlag, og som lever bedst muligt op til moderne standarder, når det gælder helst ophør med brug af vækstfremmere og helst ophør med forbrug af pesticider.

Hr. Christian Mejdahl sagde det jo selv: Venstre og De Konservative havde ikke taget initiativ til at få fjernet vækstfremmerforbruget i Danmark, hvis ikke der var et grundlag derfor. Er det at falde landbruget i ryggen? Ærligt talt, vi skal have løst problemerne, hr. Christian Mejdahl, og det kender jeg også hr. Christian